

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 9C/185/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914212058
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7914212058.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Evou Vargovou v právnej veci žalobkyne: Q. P., nar.XX.X.XXXX, bytom Z. XX/X, Č., zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov.hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 81109 Bratislava, IČO: 35807598 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy takto

rozhodol:

I.Určuje sa, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo zmluvy o úvere č.901300566 zo dňa 26.4.2011, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná.

II.Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni na trovách konania sumu 167,78Eur na účet právneho zástupcu žalobkyne v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo zmluvy o úvere č.901300566 zo dňa 26.4.2011, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu o úvere. Považuje zmluvu za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej z časti za neutržateľnú. Vzťah účastníkov sa dostal do krízového stavu a javí sa, že platnosť právneho úkonu bude musieť posúdiť súd. V zmluve sú okrem inej neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia v rozpore s §54 ods.1 OZ a inými kogentnými ustanoveniami zákona /napr. rozhodcovská doložka, úžerné úroky, neprijateľný administratívny poplatok, dohoda o zrážkach zo mzdy atď./.. Žalovaný listom zo dňa 13.12.2012 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy z predmetnej úverovej zmluvy. Žalobkyňa inštítút dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou, a preto je v predmetnej veci neplatný / §39 OZ/. Pre rozhodnutie predmetnej veci je zásadný výklad buď Ústavného súdu SR alebo Súdneho dvora EÚ. Poukázala na §551 OZ, ktorý upravuje dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Ďalej poukázala na to, že v danom prípade ide o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom žalobkyne je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku žalobkyne nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa, a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Takýto inštítút sa tak dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a čl. 7 Ústavy SR. Ďalej poukázala na to, že inštítút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako už uvádza Súdny dvor pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštítúcie je relevantné ex

offo súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhrcoje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z nepriateľných podmienok alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku /bod 50 uznesenia Súdného dvora EÚ C-76/10 POHOTOVOSŤ proti S./.

Zároveň poukázala na rakúsku právnu úpravu, ktorá chráni spotrebiteľa pred mimosúdny zrážkami zo mzdy. Podľa §12 zákona z 8.3.1979, ktorým sa vydávajú ustanovenia na ochranu spotrebiteľa /zákon na ochranu spotrebiteľa Spol. zákon č.140/1979/ naposledy novelizovaný zákonom č.21/2008 Spol. zákon I, pohľadávku spotrebiteľa na mzdu alebo plat nemožno podnikateľovi postúpiť ani na uspokojenie, ani na zabezpečenie jeho ešte nesplatennej pohľadávky. Na rozdiel od rakúskeho práva slovenská právna úprava neumožňuje ani spotrebiteľovi a ani jeho zamestnávateľovi namietat' priamo mimosúdny akt veriteľa, povahu a výšku dlhu a zároveň mimosúdne zastaviť zásah do majetku spotrebiteľa zrážkami zo mzdy, a to napriek tomu, že veriteľ je súkromnou osobou a jeho moc siahať na majetok spotrebiteľa nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou a nie je ani inak odvodená od verejnej moci.

Žalovaný nesúhlasil so žalobou a žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť ako neopodstatnenú. Poukázal na tieto skutočnosti: inštitút zrážok zo mzdy upravuje §551 OZ a predstavuje legitímny prostriedok slúžiaci veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu. Ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvoria na základe ich dobrovoľnosti. Možnosť zabezpečenia záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého veriteľ resp. záujem veriteľa je chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Pochybovanie o opodstatnenosti tohto inštitútu je preto podľa žalovaného neprípustné. Dohoda bola uzavretá písomne medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa. Už len zo samotného názvu tohto zabezpečovacieho prostriedku je viac než zrejmé, že ide o právny úkon, ktorého základ tvorí konsenzus dvoch strán. Ten je v danej dohode vyjadrený podpisom zmluvných strán, čím došlo k vyjadreniu súhlasu s obsahom tejto dohody. Podstatou dohody je zabezpečenie pohľadávky veriteľa tak, aby jeho právna istota a záujmy boli v plnom rozsahu v zmysle platných právnych predpisov zachované. Táto dohoda je teda zmluvou, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na určitom druhu zabezpečenia, ktorá povinnú stranu motivuje k dodržiavaniu platobnej disciplíny. Na to, aby si žalovaný mohol uplatniť svoje práva z nej vyplývajúce, stačí, aby došlo k takej skutočnosti, ktorá ho oprávňuje obrátiť sa na zamestnávateľa, ktorý je povinný dohodnuté zrážky vykonať. Povinnosť plniť žalovanému ukladá priamo zmluva o úvere resp. VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Bod 05 VPPÚ obsahuje dohodu zmluvných strán, podľa ktorej súčasne so zmluvou o úvere uzatvárajú aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením 4 po sebe idúcich splátok, keď dochádza k splatnosti celého dlhu. Žalobkyňa ako dlžníčka súhlasila s tým, že zamestnávateľ bude vykonávať zrážky v dohodnutej výške až do výšky aktuálnej pohľadávky. Žalovaný poukazuje na to, že výška dlhu nie je autoritatívne určená, ale vyplýva priamo zo zmluvy o úvere, ktorá je platná a nikdy za neplatnú vyhlásená nebola. Dohoda predstavuje samostatný dokument, ktorý predstavuje len jeden zo zabezpečovacích inštitútov, ktorým si veriteľ zabezpečuje, že jeho pohľadávka bude splnená. Možnosť veriteľa zabezpečiť svoju pohľadávku, ktorá má spotrebiteľský alebo iný charakter, nie je vylúčená. Predmetnú argumentáciu žalovaného podporuje aj zákon č.205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v ktorom zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Žalovaný je tak isto názoru, že ak bola predmetná dohoda uzatvorená platne, ide o platný právny úkon spôsobilý vyvolať účinky, ktoré zmluvné strany uzavretím takého úkonu sledujú. V danom prípade je potrebné poukázať na ústavnoprávnu zásadu obsiahnutú v čl.2 ods.3 zák.č.460/92 Zb Ústavy SR, podľa ktorej každý môže konať čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo čo zákon neukladá. Právny poriadok SR nepozná žiadne obmedzenia vzťahujúce sa na aplikáciu inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Žalovaný je názoru, že nerealizovaním dohody o zrážkach zo mzdy by žalobkyňa vznikla závažnejšia ujma ako realizovaním tejto dohody. Nerealizovaním zrážok zo mzdy by bol záväzok žalobkyne voči žalovanému vyšší ako keby sa pravidelne vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne. Každá platba v prospech zmluvy o úvere sa totiž pripočítava prednostne na istinu /zmenkovú sumu/ a teda aj dohodnuté zmenkové úroky sa počítajú stále z nižšej sumy. Záverom žalovaný uviedol, že je toho názoru, že žalobkyňa na určení nemá naliehavý právny záujem v zmysle §80 písm. c/ O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia žalobkyňa zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem.

Zároveň namietal aj miestnu príslušnosť tunajšieho súdu poukazujúc na ust. §§84,85 ods.2 O.s.p. a vzniesol aj námietku premlčania poukazujúc na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá dňa 26.4.2011, preto k podaniu určovacej žaloby mohlo dôjsť najneskôr 27.4.2011, teda právo žalobkyne sa premlčalo 27.4.2014 a žaloba bola podaná dňa 7.8.2014.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, písomnými podaniami účastníkov, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

V konaní bolo zistené, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č.901300566 dňa 26.4.2011, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver. Táto skutočnosť vyplýva zo samotnej zmluvy o úvere, ako aj z výpovede žalobkyne.

Z obsahu zmluvy vyplýva, že ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu. Súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

Ďalej v konaní bolo zistené, že dňa 26.4.2011, čiže v ten istý deň, keď účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere, bola uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa ust. §551 zák.40/1964 Zb. Z obsahu tejto dohody o zrážkach zo mzdy /časť I./vyplýva, že dlžník /vystaviteľ zmenky/ vystavil v Košiciach dňa 26.4.2011 zmenku, v ktorej sa dlžník zaviazal na rad veriteľa zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo zmenkovej sumy a súčasne mu podľa ust. §48 zák.č.191/1950 Zb o zmenkách a šekoch vznikla v prípade omeškania povinnosť platiť zákonný / sankčný/ úrok vo výške 6% ročne z dlžnej sumy odo dňa omeškania dlžníka ďalej len „pohľadávka“. V časti II. dohody je uvedené, že dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby zamestnávateľ zrážal mesačne zo mzdy 156,-Eur a uhradil danú sumu na účet veriteľa na číslo účtu, ktorý je uvedený v časti II., /číslo zmluvy na zmenke/ až do riadneho uhradenia pohľadávky dlžníka uvedenej v čl. I. tejto dohody. V časti IV. Dohody účastníci prehlásili, že dohoda bola spísaná podľa ich pravej a slobodnej vôle, na dôkaz čoho pripájajú svoje podpisy.

Z obsahu tejto dohody vyplýva, že tiež ide o formulárovú typovú dohodu, v ktorej vlastne sa vyplňovali iba údaje dlžníka - žalobkyne krstné meno, priezvisko, rodné číslo, bydlisko, ďalej miesto a dátum vystavenia zmenky, označenie zamestnávateľa žalobkyne, výška mesačných splátok, číslo účtu, ako aj dátum uzavretia dohody a podpisy.

Z výpovede žalobkyne bolo zistené, že v tomto prípade to bola druhá zmluva, ktorú uzatvárala so žalovaným. Keď uzatvárala túto zmluvu, tak bola vo finančnej tiesni. Potrebovala zaplatiť nájomné. Zmluvu o úvere podpísala v Košiciach. Peniaze jej boli vyplatené v hotovosti. Sprostredkovateľka, ktorá uzatvárala s ňou zmluvu, jej povedala, koľko berie a koľko má vrátiť. Zmluvu neprečítala. Nepamätá si, či jej hovorila o dohode o zrážkach zo mzdy, o možnosti jej odmietnutia. Toľko si pamätá, že pod všetko čo bolo vyložené sa mala podpísať, aby mohla získať úver. Okrem zmluvy tam boli aj iné papiere. Bola presvedčená o tom, že všetko má podpísať, aby mohla dostať úver. Má dve sporné zmluvy so žalovaným, v oboch prípadoch boli vykonávané zrážky zo mzdy. Zrážky išli aj na žiadosť žalovaného, ako aj na základe príkazu exekútora.

Zo žiadosti žalovaného zo dňa 13.12.2012 vyplýva, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne z titulu predmetnej dohody.

V konaní bolo zistené, že na tunajšom súde sa vedie konanie pod sp.zn. 12C/191/2014, kde navrhovateľom je žalobkyňa a žalovaným je POHOTOVOŠŤ s.r.o. a predmetom sporu je určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v zmluve o úvere č.901300596 zo dňa 25.5.2011. Rozsudkom zo dňa 31.10.2014 bolo vyhovené žalobe, vec je v odvolacom konaní na KS v Košiciach.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 9C/185/2014-20 zo dňa 2.9.2014 bolo vydané predbežné opatrenie na základe návrhu žalobkyne tak, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 26.4.2011, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Zamestnávateľ žalobkyne je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 26.4.2011, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.12.2014 v spojitosti s uznesením KS v Košiciach 4Co/431/2014-42 zo dňa 30.10.2014.

Podľa tvrdenia žalobkyne má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu v zmysle §80 písm. c/ O.s.p.. Poukázala na tú skutočnosť, že deklarováním neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Vyrieši sa tým /ne/prípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy čo do základu právnej otázky, čím judikatúra odôvodňuje naliehavý právny záujem /6Cdo/192/2010, 1Cdo/91/2006/.

Po vykonaní dokazovania súd dospel k takémuto právnomu záveru:

Podľa ust. §52 ods.1 Občianskeho zákonníka /ďalej len „OZ“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa §52 ods.2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa §53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa /ďalej len „neprijateľná podmienka“/. To neplatí, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. §53 ods.2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

V odseku 4 tohto ustanovenia sú uvedené neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách len príkladom, pričom pod písmenom a/ sa považuje za neprijateľnú podmienku aj tá, podľa ktorej má spotrebiteľ plniť a s ktorou nemal možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy.

Podľa odseku 5 tohto ustanovenia neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa odseku 9 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa §54 ods.1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať vopred svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa §130 ods.7 Zákonníka práce, zamestnávateľ nemá právo akýmkoľvek spôsobom obmedzovať zamestnanca vo voľnom nakladaní s vyplatenou mzdou.

Podľa §131 ods.3 Zákonníka práce, ďalšie zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rámec zákonných zrážok / ods.1, 2/ môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy.

Podľa §551 ods.1,2 OZ uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy, zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola uzavretá zmluva o úvere. Žalobkyňa ju uzatvárala vo finančnej tiesni, v snahe vyplatiť nájomné a pri uzatváraní zmluvy dôraz bol daný na výšku úveru a na výšku čiastky, ktorú má vrátiť. Ide o spotrebiteľskú zmluvu, preto súd posudzuje zmluvu v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy. Ide o typicky formulárovú zmluvu vopred pripravenú, ktorej podmienky a obsah žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Osobitne bola uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy pre prípad, že dlžník nesplní svoj záväzok splácať úver v zmysle úverovej zmluvy, pričom táto dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v deň uzavretia zmluvy o úvere súčasne s touto zmluvou.

Vzhľadom k tomu, že bola uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ mal byť poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal byť oboznámený aj s možnosťou jej odmietnutia. V danom prípade samotná dohoda neobsahuje vyhlásenie o dobrovoľnosti jej uzavretia, ani neobsahuje skutočnosť, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že žalobkyňa bola poučená o možnosti odmietnutia uzavretia takejto dohody.

Podľa názoru súdu, hoci dohoda o zrážkach zo mzdy sa nachádza na osobitnom dokumente, treba ju považovať za súčasť samotnej úverovej zmluvy. Túto skutočnosť vlastne potvrdil aj sám žalovaný, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.9.2014 /čl.29/ v časti I, potvrdil, že bod 05 VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, obsahuje dohodu zmluvných strán, podľa ktorej súčasne so zmluvou o úvere uzatvárajú aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením 4 po sebe idúcich splátok, keď dochádza k splatnosti celého dlhu. Žalobkyňa ako dlžníčka súhlasila s tým, že zamestnávateľ bude vykonávať zrážky v dohodnutej výške až do výšky aktuálnej pohľadávky. Ďalej sám žalovaný poukázal na to, že výška dlhu nie je autoritatívne určená, ale vyplýva priamo zo zmluvy o úvere, ktorá je platná, teda samotná dohoda o zrážkach zo mzdy je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Zo VPPÚ jednoznačne vyplýva, že vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru bola zakomponovaná aj dohoda o vyplnení zmeniek na zabezpečenie peňažného záväzku.

Žalobkyňa bola v pozícii spotrebiteľa, ktorý chcel získať úver, ktorý však mohol získať hneď v prípade, že sa podpíše pod všetky predložené dokumenty, s ktorými sa nemohol dôkladne oboznámiť a neboli vysvetlené skutočnosti, ktoré sa uvádzajú v týchto dokumentoch.

Ďalej súd poukazuje na tú skutočnosť, že z úradnej moci v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení o ochrane spotrebiteľa, v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.1.1993, ale aj v zmysle judikatúry ESD, skúmal prijateľnosť zmluvných podmienok a v tomto prípade dospel k záveru, že zmluvné dojednanie o zrážkach zo mzdy žalobkyne pre prípad neplnenia povinnosti riadne splácať úver, je neprijateľné a teda aj neplatné /§53 ods.5OZ/.

Súd poukazuje na ustanovenie Zákonníka práce o výplate mzdy zamestnancovi a o možnosti vykonávať zrážky len vtedy, ak sa zamestnávateľ so zamestnancom písomne dohodne. Súd dáva za pravdu žalobkyňi, že zrážky z jej mzdy pre pohľadávku, ktorej výšku určiť je len v moci jednej strany, a to veriteľa, sú neprijateľné bez akéhokoľvek posúdenia súdu.

V danom prípade je právne významnou skutočnosťou aj to, že dohoda o zrážkach zo mzdy okrem označenia veriteľa, dlžníka a platiteľa mzdy musí obsahovať aj konkrétne označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a v predmetnej dohode nie je konkrétne označená pohľadávka, výška pohľadávky, ktorá je predmetom dohody. V čl.I dohody, kde by mala byť špecifikovaná konkrétne pohľadávka, je iba poukázané vo všeobecnosti na zmenku, na zmenkovú sumu so zmenkovým úrokom. Teda ide o právny úkon nekonkrétny, neurčitý.

Podľa §37 ods.1 OZ právny úkon musí byť urobený určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Pre dohodu o zrážkach zo mzdy platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch §34 a nasl.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a vyššie citovaných zákonných ustanovení s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu súd žalobu žalobkyne považoval za dôvodnú, preto v plnom rozsahu žalobe vyhovel a vyslovil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo zmluvy o úvere č.901300566 zo dňa 26.4.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Záverom je potrebné ešte konštatovať, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na takomto určení, keďže už v minulosti došlo k zrážkam z jej mzdy bez rozhodnutia súdu a z titulu právnej istoty je tu daný naliehavý právny záujem, lebo ide o tzv. mimosúdne zrážky, teda zrážky bez rozhodnutia súdu a žalobkyňa nemá istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve jej zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa ods. 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobkyňa v návrhu na začatie konania vyčísliť trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov z neurčitej hodnoty za úkony takto:

- prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientkou	61,87 eura
(§ 13a ods. 1 písm. a/ AT)	
paušál	8,04 eura
- žaloba	61,87 eura
(§ 13a ods. 1 písm. c/ AT)	
paušál	8,04 eura
- návrh na predbežné opatrenie	30,94 eura
(§ 13a ods. 2 písm. a/ AT)	
paušál	8,04 eura
Odmena	178,80 eura
DPH 20%	35,76 eura
Odmena spolu (s DPH):	214,56 eura

Ďalšie trovy právneho zastúpenia neboli vyčíslené v zákonnej lehote v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. / boli zaslané až 21.12.2015/.

Súd priznal úspešnej žalobkyni na trovách konania z titulu trov právneho zastúpenia sumu 167,78Eur za 2 úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby. Odmena za 1 úkon predstavuje 61,87 Eur, teda odmena za 2 úkony predstavuje spolu 123,74Eur + režijný paušál 2x8,04Eur t.j. 16,08Eur a 20% DPH t.j. 27,96Eur. Nebola priznaná odmena a rež. paušál za úkon: návrh na predbežné opatrenie, pretože tento návrh na predbežné opatrenie bol súčasťou návrhu na začatie konania, a podľa názoru súdu nie je možné priznať odmenu a režijný paušál osobitne za úkon, ktorý bol navrhnutý v rámci návrhu na začatie konania. Ďalšie trovy právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené po zákonnej lehote stanovenej v ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neboli priznané v súlade s ust. § 151 ods. 2 O.s.p. Trovy konania je povinný zaplatiť žalovaný na účet právneho zástupcu žalobkyne tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku /§149 ods.1 O.s.p./.

V danom prípade neobstojí námietka žalovaného, že vo veci koná nepríslušný súd, pretože podľa §87 písm.f/ O.s.p. popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Rovnako neobstojí ani vznesená námietka premičania v zmysle §100 ods.2 OZ, pretože podľa ustálenej súdnej praxe nárok na určenie neplatnosti zmluvy /dohody/ pre jej absolútnu neplatnosť nepodlieha premičaniu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15.dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 4 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie /§205 ods. 3 O.s.p./.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.